

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. J. M.**, bytom v T., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. S. H., advokátom so sídlom v T, proti odporcovi: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, so sídlom v Bratislave, Špitálska 8, **o neplatnosť výpovede**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8C 96/2007, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. októbra 2009 sp. zn. 3Co 243/2008 takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. októbra 2009 sp. zn. 3Co 243/2008 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 20. júna 2008 č. k. 8 C 96/2007 - 92 **z r u š u j e** a vec Okresnému súde Bratislava I vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 20. júna 2008 č. k. 8C 96/2007 - 92 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti výpovede z 9. 10. 2006 (§ 63 ods. 1 písm. b) Zák. práce), ktorú mu odporca doručil 11. 10. 2006 a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Vychádzal z názoru, že navrhovateľovi zaniklo právo uplatniť na súde neplatnosť skončenia pracovného pomeru, lebo takýto návrh síce podal v zákonom stanovenej (dvojmesačnej) lehote (§ 77 Zák. práce), ale nie na príslušnom súde. Pokiaľ navrhovateľ namietal neplatnosť výpovede z dôvodu, že výpoveď nepodpísala za odporcu na to oprávnená osoba, súd prvého stupňa sa stotožnil s právnym názorom odporcu, teda že výpoveď bola podpísaná oprávnenou osobou, vymenovanou do pozície zástupcu generálneho riaditeľa odporcu a vedúceho služobného úradu odporcu v celom rozsahu jeho práv a povinností na základe vymenovacieho dekrétu zo dňa 30. júna 2006.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľa rozsudkom z 8. októbra 2009 sp. zn. 3Co 243/2008 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (na rozdiel od súdu prvého stupňa) uviedol, že navrhovateľ svoj nárok na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru uplatnil včas, teda v zákonnej dvojmesačnej lehote. Ohľadne námietky navrhovateľa, že výpoveď nebola podpísaná osobou oprávnenou na takéto úkony, sa odvolací súd stotožnil so záverom prvostupňového súdu. Na základe menovacieho dekrétu mal krajský súd preukázané, že generálny riaditeľ a vedúci služobného úradu odporcu vymenoval 30. júna 2006 Ing. I. P. za zástupcu generálneho riaditeľa a vedúceho služobného úradu v celom rozsahu jeho práv a povinností od 1. júla 2006. Keďže výpoveď daná navrhovateľovi 9. októbra 2006 je podpísaná Ing. I. P., je podpísaná osobou, ktorá bola na takéto právne úkony oprávnená.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení §237 O. s. p. a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a), c) O. s. p.) Konkrétne vytýkal, že došlo k vade v zmysle § 237 písm. f) O. s. p., lebo postupom odvolacieho súdu mu bola ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom, čo v konečnom dôsledku malo za následok aj nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom navrhovateľ videl v tom, že mu nebolo umožnené dôsledne vysvetliť, v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa. Trval tiež na nesprávnosti postupu odporcu pri daní výpovede z 9. októbra 2006. Zdôraznil, že nemal možnosť vysvetliť odvolaciemu súdu skutočnosť, že osoba, ktorá podpísala výpoveď z pracovného pomeru nemala v tom čase oprávnenie výpoveď podpísať. V odvolacom konaní nemohol objasniť podstatné záležitosti a okolnosti týkajúce sa neplatnosti výpovede. Trval aj na tom, že Ing. P., ktorá bola vymenovaná za zástupcu generálneho riaditeľa a vedúceho služobného úradu odporcu, nebola oprávnená zastupovať riaditeľa a vedúceho služobného úradu v čase, keď podpisovala predmetnú výpoveď. V tejto súvislosti dovolateľ vyjadril názor, že menovací dekrét z 30. júna 2006 stratil platnosť a účinnosť samotným výkonom funkcie generálneho riaditeľa v priebehu mesiaca júla 2006 a pokiaľ bol neprítomný na pracovisku od 1. augusta 2006, bolo povinnosťou generálneho riaditeľa ako vedúceho úradu opätovne vymenovať štátneho zamestnanca na zastupovanie predstaveného novým menovacím dekrétom. Na základe

uvedených skutočností dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení navrhol, aby dovolací súd podľa § 243b ods. 1 O. s. p. predmetné dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že rozsudky súdov oboch nižších stupňov treba zrušiť a vec vráti Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a) až g) O. s. p. a proti rozsudku odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O. s. p.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. dovolanie je prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.), alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolanie síce nesmeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.), nejedná sa ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd bol vyslovil prípustnosť dovolania a napokon ani o potvrdzujúci rozsudok vo veci neplatnosti zmluvnej podmienky (§ 238 ods. 3 O. s. p.). Možno preto vyvodiť, že dovolanie podľa § 238 O. s. p. nie je prípustné.

So zreteľom na skutočnosť, že dovolací súd sa v dovolacom konaní musí vždy zaoberať aj otázkou, či v súdnom konaní došlo k vadám vypočítaným v ustanovení § 237 O. s. p., dovolací súd preskúmal vec aj z týchto hľadísk. V týchto prípadoch totiž právna úprava pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Ide o skúmanie, či konanie, v ktorom bolo vydané dovolaním napadnuté rozhodnutie, je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto zákonom ustanovení pod písmenami a) až g), teda či v konaní nešlo o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom.

Osobitne sa zaoberal existenciou vady uvádzanej dovolateľom spočívajúcej v tom, že sa dovolateľovi ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f) O. s. p. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, lebo v súdnom konaní došlo k vade, ktorá mala za následok odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f) O. s. p.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým súd znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv, ktoré mu právna úprava priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa považoval uplatnený nárok za zaniknutý, lebo navrhovateľa ho síce uplatnil v zákonom stanovenej lehote, ale na inom, než miestne príslušnom súde. S inými skutočnosťami významnými z hľadiska posúdenia platnosti výpovede (ako sa v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa výslovne uvádza) sa nezaoberal. Odvolací súd, hoci s takýmto názorom nesúhlasil, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Urobil tak po oboznámení sa so spisom a veľmi stručnom prejave účastníkov, ktoré boli v zápisnici o pojednávaní zaznamenané v tom zmysle, že sa pridržiavajú svojich písomných prednesov. V spise sa tiež nachádza úradný záznam (z 8. 10. 2009), v zmysle ktorého navrhovateľ po pojednávaní chcel k veci uviesť ďalšie skutočnosti, k čomu však už nedošlo.

Za týchto okolností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v prípade navrhovateľa došlo k nerešpektovaniu jeho procesných práv. Konkrétne, vyššie uvedeným postupom došlo k situácii, že súdy sa v podstatne vôbec nezaoberali predmetom súdneho konania. V tomto smere sú vyjadrenia účastníkov konania nedostatočné a skutočnosti relevantné z hľadiska zákonnosti výpovede zostali nezistené. Dovolací súd preto považoval námietku dovolateľa o odňatí možnosti konať pred súdom za dôvodnú. Tým, že súd prvého stupňa platnosť výpovede danej navrhovateľovi vôbec neskúmal a odvolací súd mu v rámci odvolacieho konania neumožnil náležité vyjadrenie k veci, treba vyvodiť, že navrhovateľ bol vylúčený z realizácie svojich procesných práv a tak ani nemohol ovplyvniť výsledok konania.

Keďže v danom prípade dovolací súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu dovolaním napadnutého rozhodnutia je postihnuté vadou podľa § 237 písm. f) O. s. p. rozsudok odvolacieho súdu zrušil. Keďže aj rozhodnutie súdu prvého stupňa má vady, pre ktoré sa zrušilo rozhodnutie odvolacích súdov, zrušil dovolací súd aj toto rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods.1, ods. 2 O. s. p.)

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júla 2010

JUDr. Daniela Švecová , v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Hrčková Marta